

УДК 621.326

Гевко О.І. – ст. гр. БМ-41

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ПОБУДОВА ОПЕРАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Науковий керівник: д.т.н., проф. Гевко Іван Богданович

Gevko O.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

CONSTRUCTION OF OPERATING SYSTEM

Supervisor: Gevko I.

До обов'язків операційних менеджерів на підприємствах входить побудова ефективних систем виробництва, тобто операційних систем, які об'єднують трудові ресурси, засоби і предмети праці та інші елементи, що необхідні для створення продукції чи послуг. Загалом операційну систему найчастіше представляють як сукупність взаємодії трьох підсистем: підсистеми перетворення; підсистеми забезпечення; підсистеми планування та контролю. Підсистема перетворення виконує продуктивну функцію по продукуванню продукції чи послуг. Підсистема забезпечення займається постачанням усіх необхідних ресурсів для підсистеми перетворення, а підсистема планування та контролю планує діяльність організації на кожен наступний період, здійснює контроль за виконанням рішень, визначає стратегічні напрямки розвитку організації [1]. Для ефективної діяльності операційної системи необхідно, щоб усі названі підсистеми системи узгоджено функціонували з єдиною загальною метою – розроблення та виготовлення необхідної продукції (продукування послуг). Тому важливим завданням операційного менеджменту є побудова таких управлінських систем, які б забезпечували виконання необхідних дій для одержання максимального позитивного результату від функціонування операційної системи.

Система - це об'єкт, що являє собою сукупність взаємопов'язаних і взаємодіючих частин або елементів. Операційним системам менеджери, незалежно від виду діяльності, масштабу виробництва та галузевих особливостей, стараються надати такі властивості: цілеспрямованість (пов'язана із певних потреб і спроможністю виробляти необхідну продукцію (продукувати послуги); поліструктурність (характеризується одночасним існуванням у системі підсистем, в яких окремі елементи одночасно входять у кілька підсистем і функціонують відповідно до їх вимог та цілей); відкритість (виявляється в обміні інформацією з зовнішнім середовищем); різноманітність (характеризується спеціалізацією, концентрацією, пропорційністю, серійністю, ритмічністю та прямоточністю процесів виробництва); результативність (характеризує спроможність системи продукувати продукцію чи послуги з відповідним позитивним ефектом); надійність (характеризує стійке функціонування по відношенню до впливів зовнішнього середовища); гнучкість (швидке пристосування до змін зовнішнього середовища); керованість (відображає можливість керуючих впливів у бажаному напрямку); довготривалість (характеризує здатність протягом тривалого часу зберігати результативність); структура (сукупність взаємопов'язаних елементів, що утворюють систему та горизонтальний і вертикальний поділ праці); організація виробництва (відображає оптимізацію та координацію в часі та просторі всіх основних і допоміжних елементів операційної системи, які спрямовані на виготовлення необхідної споживачам продукції (продукування послуг).

Література:

1. Гевко І.Б. Операційний менеджмент: Навчальний посібник. – К.: Кондор, 2005. – 228с.